

“यः सप्ते विष्णु च भवेत् चाधारवस्तु यः।”
“सप्तविष्णुतिः चाधारवः। सप्तवः
चाधारवान्। विष्णु चाधारवान्।” इति
सूक्तावली। विष्णुः पञ्चः। उक्ताकरम्।
यथा, आर्यावस्त्रवाम्। ३५४।
“प्रतिभूः युक्तो विष्णु इहः ग्रहारसंकथा
गुरुवृः।”

विगतः पञ्चो यस्तः। पञ्चहीने, चि ।)
विष्णुका, चौ, (वि + पञ्च विष्णुरो + लुक् ।
जिया टाप् अत इत्यत् ।) वीका। इति
ग्रन्थरावली।
विष्णु, चौ, (वि + पञ्च + अत् । जिया गौरा-
दिवात् डौ॒॒॑ ।) वीका। इत्यमरः। (यथा,
क्रचावरित्यागरे । ४६। ३०।
“अहं हैतिदिवानामि तत्त्वैभुक्त्वारजन्मयै ।
इत्युक्ता गुणवत्त्वानां विष्णुं समोच यः।”)
केति। इति मेदिनी। ते, १०।
विष्णुः, पुं, (वि + पञ्च वष्टव्यारे + अत् । दंडा-
पूर्वकलात् न इहिः ।) विक्षयः। इत्यमरः।
(यथा, मनौ । १। १५२।
“विष्णु च जीवनो वर्णंगाः खुद्वेवकथयोः।”
विष्णुविष्णु परम्यतेऽस्मिन्निति। विष्णुः। यथा,
महाभारते । १२। ६६। ५३।
“विश्वासान् राजमार्गां च कारयेत् वराधिष्ठः।
प्रयात् विष्णुवेद वष्टोदेशं समाहिष्ठेत् ।”)
विष्णुः, पुं चौ, (विष्णुतेऽस्मिन्निति। वि +
पञ्च + “संवृत्तातुभ्य इन् ।” उक्तां ४। ११७।
इति इन् ।) परम्यविक्रियश्चाचाचः। इति इका-
द्युधः। इहृः। इत्यर्थे। विक्रियाप्रवाचारित-
वानाद्यायां विष्णुवीर्यां वाविद्याविद्यो
इति वाजार इति च व्यावायामिति केचित्।
इहृमध्यः। इति केचित्। इहृमध्यव्य-
विक्रियवीर्यो । इति केचित्। इति भरतः।
ताप्यव्यायः। परम्यवीर्यिका २। इत्यमरः।
आपातः ६ परम्यवीर्यो ४ परम्यम् ५। इति
रभवः। विष्णु ६ विक्रियम् ७। इत्यमर-
दसः। विष्णुम् ८ वीर्यो ८। इति कीषः।
“निवदा विष्णुः परम्यवीर्यिका त्वापञ्चित्या ।
परम्यविक्रियश्चाकायां भवेदेतत्तुष्टयम् ।”
इति ग्रन्थरावली।
“विष्णुः परम्यवीर्याच भवेदापापरम्यवोः।”
इति मेदिनी। ते, ५८।
(यथा, महाभारते । ६। ३५। ३०।
“विष्णुपरम्यवस्थाना वानावनश्चेत्वृत्तः।”
जागिच्छम्। यथा, मनौ । १०। ११६।
“विदा शिर्षं भृतिः देवा गोरस्तं विष्णुः
क्षिप्तिः।
श्वतिभूत्यं कुरीदृश दश चोदनहेतवः ।”)
विष्णु, [न] पुं, (विष्णुः विक्रियश्चाकौति ।
विष्णु + इनि ।) विक्रिय । इति जटाधरः।
(यथा, श्रियावस्थाये । ५। २४।
“पूर्वापात् विष्णुनो विष्णुर्विमेदुः ।”)

विष्णु, चौ, (विष्णु + या डौ॒॒॑ ।) इहृः। इति
हिरुपकोवः। (यथा, क्रचावरित्यागरे । २०। १५।
“यदौ भोजनस्त्वायां विष्णुमात्तद्वाकः ।”)
विष्णुः, चौ, (वि + पञ्च + त्तिन् ।) आपत्।
विष्णुः। इत्यमरः। यातना। इति मेदिनी।
ते, १५८। यथा,—

भगुवद्वाच ।

“श्रुतं सर्वं सर्वेषां मारीदीर्घं च शशु ।
न कातरो हि नौतिशो विष्णु च कदाचन ।
सम्पत्तिर्वा विष्णुर्वा नप्तरा खप्रलृपिष्ठो ।
पूर्वस्त्रकम्भायात् च खयं कर्ता तयोरपि ।”

इति वस्त्रवैर्ते प्रज्ञतिरुच्छे । ४ अध्यायः।

विवाशः। यथा,—

“यज्ञिन राशिगते भागी विष्णुं वानि

मानवाः।

तेषां तद्वैक कर्तव्या पिष्ठानोदककिया ।”

इति मलमासतत्त्वम् ।

विष्णुः, पुं, (विष्णुः पन्थाः । ज्ञक्तपूर्व्यम् पथा-
मानच्चे ।” ५। ४। १३। इत्यकारप्रवयः ।)

गिन्दितपयः। तत्पर्यायः। याप्तः २ दुरच्छः ६
कदचा ४ याप्तः ५। इत्यमरः। याप्तः ६
चरपयः ० कृत्यितवस्तु ८। इति श्वस्त्रवा-
दवली। (यथा, महाभारते । १२। १५८। ११।

“सत्पयं कथसुत्यन्न वास्त्वामि विष्णुं वह ।”)

विष्णु ३ चौ, (वि + पद + सम्पदादिवात् किप् ।)

विष्णुः। इत्यमरः। (यथा,—

“कैवर्गक्षेपकरात् चपरच्छुतोऽपि

जाते पुर्वनिपत्तिः सपरो विष्णुः।

देवातातो विगितितो गितितो वकेन

वामे विष्णु वह कर्यं विष्णु निवृत्तिः ।”

इत्युद्गटः।

यथा च मागदते । १। ६। १५।

“यदृ धम्मसुतो राजा गदापाणिर्वृकोद्धरः।

हृष्णोऽचौ गाकिदं चापं सहृदृ ध्याच्छतो

विष्णुः।”

विष्णु, चौ, (विष्णु + भागुरिमते इत्यानां
टाप् ।) विष्णुः। इत्यमरटीकावी रायसुक्तः।

विष्णुः, चि, (वि + पद + त्तः ।) विष्णुकानाः।

इति मेदिनी। ते, ११४। वदः। इति श्व-

स्त्रवाली ।

विष्णुः, पुं, चापैः। इति मेदिनी। ते, १३४।

विष्णुरोतः, चि, (वि + परि + इ + त्तः ।) विष्णु-

यः। उक्तां इति भाषा। तत्पर्यायः।

प्रतिस्थाः २ प्रतिकूलः २ अपस्थाः ४ अपदुः
५ विलोक्यः ६। इति जटाधरः। प्रस्थाम्

० पराचौनम् ८। प्रतीपम् ८। इति श्वस्त्रवा-
दवली। (यथा च श्वस्त्रविष्णुवये ।

“मतो जातः कलङ्गाश्री विष्णुरीतानि भाषेः ।

स्त्रं ज्ञैवै पिष्ठवत् लक्षो जातः कलङ्गसुक्तं

सुम्पुः। यथा, रामायाने । ६। १७। १५।

“स च न प्रतिज्ञायाह रामायाः कालोद्दितः ।

उपमानं वितं वाचं विष्णुरोत् इत्युपम् ।”)

योऽश्वरतिव्यान्तगतेऽप्रमवनः । यथा,—
“पादमेकमरौ तत्त्वा हितौयं कठिवंस्यात्तम् ।
नारौषु रमते कामी विष्णुरोतस्तु वन्यकः ।”
इति रतिमङ्गरी ।

अपि च ।

“पादमेकमरौ तत्त्वा हितौयं कठिवंस्यात्तम् ।
कामिन्याः कामयेत् कामी वन्यः स्वाहिपरो-
तकः ।”

इति अरदीपिका ।

विष्णुरोता, चौ, कासुकी । इति धनञ्जयः ।

विष्णुर्वतः, पुं, (विशिद्धानि पर्वति यस्य ।) पलाश-

दशः। इति श्वस्त्रविक्रिया । (पर्वतरुदिते, चि ।)

विष्णुर्ययः, पुं, (वि + परि + इ + “एर्प् ।”

एर्प् ।) वितिक्रमः। तत्पर्यायः। व्याप्ताः २

विष्णुर्यासः ३ अत्यवयः ४। इत्यमरः। विष्णुर्यायः ५।

इति भरतः । (यथा, भागदते । १०। १५०।

“विष्णुर्ययो वा किं न स्वाद्यतिर्थातुद्दृश्या ।

उपस्थितो निर्वत्तं निष्ठः पुण्यापतेत् ।”

सांख्यनये विष्णुर्ययः पञ्च । ते च सांख्यकारि-
कायां दृश्याः ।)

विष्णुर्यायः, पुं, (विगतः पर्यायो यस्य । यहा,

वि + परि + इ + वज् ।) विष्णुरोतमयनम् ।

अन्यस्यायरुप्यश्चम् । इति भरतः ।

“विष्णुर्याये कुलं नास्ति न कुलं रक्षितयोः ।”

इति कुलादायकारिका ।

विष्णुर्यासः, पुं, (वि + परि + अस + वज् ।) विष्णु-

र्ययः । इत्यमरः । (यथा, उत्तरचरिते । २

“पुरा यच्च स्तोः पुलिनमधुना तत्र सरिता ।

विष्णुर्यासं यातो चनविरलभावः त्वितिरहाम् ।

बहूद्दृशं कालादपरमित भव्ये चनमिदं

निषेधः शैलानां तदिदमिति तुहिं दृश्यति ।”

अप्रमात्माकुहिमेदः । यथा, भावापृथ्वेद्दृहे ।

“तस्मूर्ये तस्मतिर्यास्यादप्रमा सा निरूपिता ।

तत्परपञ्चो विष्णुर्यासः संघ्योऽपि प्रकीर्तिः ।

आदी देहे च्यालमुहिः श्वङ्गासौ पोतवा-
मतिः ।”

“वायो विष्णुर्यासः ।” इति सुक्तावली ।)

विष्णु, चि, (वि + पू + “अचो यत् ।” इति

यत् ।) श्रोवतीयम् । विष्णुर्यासोपत्तयेन

विष्णुम् ।

विष्णुरी, [न] पुं, तुहमेदः । इति हेमचकः ।

विष्णुति, चि, (विशेषं पञ्चति विष्णुवै चेतति विष्णुति चित्तायति वा । एषोदरादिवात्

चामुः ।) पञ्चितः । इत्यमरः । (यथा, मनौ ।

७। ५८।

“बर्वेषानु विशिद्धन वास्त्वानेन विष्णिता ।”)

विष्णुकः, पुं, (वि + पञ्च + भावे कर्मस्य वा वज् ।)

पञ्चनम् । (यथा, भागदते । ५। ३६। २०।

“तावदुभयोरपि रोधयोर्य नवितावा तदसीनाशु-

विष्णुमाना वायकैर्ययोगविपाकेन चदामर-

बोकामरयं जान्मनं शाम सुर्वर्य भवति ।”)